

4. Необхідність у підвищенні зацікавленості серед студентів суспільним життям власного факультету; видання регулярних, декількох студентських видань, листівок, брошур тощо. Проведення будь-яких можливих внутрішніх конкурсів та Програм для приваблення студентів, постійний процес соціалізації у вигляді зборів, пояснень, проведення спільних кампаній з соціалізації тощо.

Запропоновані заходи принесуть вартість двом сторонам: викладачам та кафедрам, а також керівникам профбюро та профкомів, з одного боку, та студентам, членам профбюро, активістам студентського самоврядування. Не можна обмежитися лише даною роботою. Обрані нами напрямки недостатньо визначені та вимагають більш глибокого вивчення, однак для детального наукового вивчення студентського самоврядування у держави та вузів не вистачає матеріальних засобів.

Студент - майбутній спеціаліст, громадянин, показник держави. Наука та знання - безумовно, найважливіше у студента, але не останню роль відіграють взаємостосунки студента з профбюро та - структурами самоорганізації студентів, з адміністрацією, кафедрою та деканатом. Тому першочергове завдання студентського самоуправління - створити всі умови для нормального, здорового розвитку майбутнього професіонала, допомогти кожному студентові відчувати себе справжньою особистістю й захищеною людиною, захищеним студентом. Студентське самоврядування розуміють як самостійний розвиток, самостійне управління студентським життям, самостійні погляди та ідеї, які повинні мати місце в українському суспільстві задля його покращання. У Бога немає інших рук, окрім наших!

Сумський державний університет
ПОПОВ А.А.

МЕТОДИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

1. Звітність як вид оцінки діяльності ОСС.
2. Система оцінювання роботи ОСС.
3. Комісія як вид контролю діяльності ОСС.

Студентське самоврядування відіграє важливу роль у роботі ВНЗ. Тому повинен бути контроль і оцінка діяльності ОСС. На мою думку, одним із основних методів оцінки діяльності органів самоврядування є звітність.

Мінімум двічі на рік повинна збиратися конференція, на якій студентський ректор та студентські декани повинні розповісти студентам про результати своєї роботи, подальший план дій. Перша конференція повинна проводитися перед зимовою сесією, а друга безпосередньо перед виборами студентського ректору, навесні. На конференції будуть ставитися питання щодо роботи ректорату чи деканату, вноситися пропозиції, побажання тощо.

Також можна створити систему оцінювання роботи деканату. Система оцінювання полягає в тому, що кожен студент, спираючись на кількість, якісь і характер проведених заходів, а також на інші фактори, - виставляє свою оцінку роботи деканату. Згідно з цією системою оцінювання декан, який не виконує своєї програми або обов'язків, може бути звільнений зі своєї посади разом з командою. Далі назначається виконуючий обов'язки декана, який обирає собі команду. В.о. декана назначається студентським ректором безпосередньо на самій конференції. Оцінювання проводять самі студенти даного факультету шляхом анкетування або опитування з обов'язковим зазначенням причин свого вирішення.

Наступним можливим методом контролю роботи ОСС є створення спеціальної комісії, яка слідкує за виконанням своєї передвиборної програми, деканами факультетів і ректором. Комісія може складатися з команд, які не перемогли на виборах студентського ректора. Це буде так званий «Опозиційний студентський ректорат», який буде пильно слідкувати за діяльністю нового ректорату та деканатів. Свої пропозиції та претензії ця комісія буде оприлюднювати на конференції.

**Сумський кооперативний технікум
ЗІНЧЕНКО Д. О.**

ФІНАНСУВАННЯ НЕПРИБУТКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Досягнення фінансової стабільності, або стійкості, - "блакитна мрія" кожної громадської організації. Незалежно від того, чим ми займаємося, нам хочеться бути впевненими в тім, що завтра, як і сьогодні, наша організація буде продовжувати навчати, захищати, обслуговувати людей. Щоб ця мрія стала реальністю, нам необхідні ресурси.

У некомерційному секторі дотепер досить широко поширені міфи щодо збору засобів. Вважають, що в Україні, з її економічними, соціальними й безліччю інших проблем немає грошей на добродійність, а якщо і є, то їх однаково не дають. "Благодійні" гроші в Україні є. Сам факт існування й роботи в усіх без винятку регіонах цілої армії громадських організацій підтверджує це.

Також помилкова думка, що держава й бізнес повинні фінансувати роботу громадських організацій. Це твердження не просто помилкове, воно дуже й дуже шкідливе. Наші організації створені нами самими, на наш страх і ризик. Ніхто не збирається фінансувати їх або підтримувати будь-яким іншим способом тільки тому, що вони такі гарні й "звалити це на свої плечі". Щоб домогтися підтримки, слід постійно піклуватися принаймні про три речі: про те, щоб добре робити свою роботу; уміти показати її результати; аргументовано переконувати людей, що ця робота корисна для кожного.

В Україні вже накопичений значний, успішний і не дуже, досвід пошуку фінансування для некомерційних громадських організацій.

Традиційно розглядають п'ять основних джерел фінансування неприбуткових організацій. Це - благодійні фонди та міжнародні донорські